

Forgás

A Sorozat címe a fák ciklusainak körforgására és az évszakok váltakozására reflektál.

A festményeken az évszakokat nem konkrét formában igyekeztem leképezni, hanem magát a hangulatát és a színvilágát szerettem volna visszaadni. Fel szeretném hívni a figyelmet a természet és a fák fontosságára és védelmére. Mert a klímaváltozás, a terjeszkedő nagyvárosok és mezőgazdasági területek miatt az erdők és a fásítások száma egyre jobban csökken.

Az inspirációm több rétegből tevődött össze. Mindegyik réteg egy személyes szála vezethető vissza. Az első kiindulási egy mélypont volt, amikor nem tudtam merre induljak meg az alkotással a művésztelepen. Nagyon festeni szerettem volna, de minden túlságosan illusztratív volt és gyerekrajz szerű, teljesen megrekedtem. Ez a letargikus érzés teljesen eluralkodott rajtam a művésztelep egy pontján még sírtam is. Szívesebben voltam kinn a kastélykertben, mint a vászon előtt. Aztán ez az egész állapot egyszer csak átfordult és az összes stresszt és feszültséget átvittem a vászonra. Ez a lendület adja a kép erejét az, hogy végre nem agyaltam túl a festményt csak lendületből dolgoztam. Az inspirációm másik része maga a természet és annak közelsége a művésztelepen és az én életemben is. A családom gazdálkodással is foglalkozik, és az ottani munkából én is rendszeren kiveszem a részem. Kiskorom óta szeretem az erdőt és a gyümölcsöst járni, gyönyörködni a természetben, és gyűjtögetni. Ezt a természetközeli érzést szeretném továbbadni ebben a sorozatban.

Szeretnék párhuzamot vonni, néhány alkotóval, akinek a munkásságában valamilyen hasonlóságot véltem felfedezni. Bukta Imre munkássága és életműve nagyon inspiráló, a környezetét és a falusi életérzést próbálja átadni munkáiban. Valami hasonlót fogalmaztam meg én is az alkotásaimban. Azt a környezetet, ahol élek és azt az érzést igyekeztem megfogalmazni, amit ez a hely ad. Tanárain tanácsára kezdem bevonni azokat a számomra alapnak tűnő dolgokat az alkotási folyamatokba, amikről menet közben kiderül, hogy annyira mégsem megszokottak. Az otthoni munkát és anyagokat egy egészen más perspektívából igyekszem felfedezni, megsejlelni és megmutatni. Ezért is kezdtem el foglalkozni a fákkal, mint vizuális jelenségekkel.

Paál László munkásságában a festmények képkivágása az, amit hasonlóságként véltem felfedezni. A sorozatban viszont igyekeztem minél jobban stilizálni a fákat és irányított csorgatással leképezni őket. Illetve a szabályosnak tűnő néha már teljesen egyenes fák látványa is felkeltette az érdeklődésem és hogy az ember milyen mértékben is tud szabályozni egy erdőt akár a telepítéssel.

Nagy Gabriella Egy az egyben című szénrajzánál is nagyon közeli képkivágással dolgozott, amiben ő is a néző fantáziájára bízta a fa többi részét. Tehát egy hatalmasra felnagyított törzsből is felismerhető, és egy széles lecsorgatott festéksávból is felfedezheti a szemlélő a fát.

Gosztola Kitti Jó fa, jó helyen című sorozatára csak nemrég bukkantam rá, de nagyon megragadott ez a sorozata és az, hogy a képeket megcsonkítja, és úgy ábrázolja a fákat, mintha a hiányzó darabot körbenőnék. Látványosan hívja fel a figyelmet arra, hogy a fák fontosabbak, mint a vezetőkek. A sorozatom 3. eleme is egy hasonlóan erős csonkítást jelenít meg, csak nálam a fát kiskorában az oltással csonkították meg és a forradás vastagodott ki a fa törzsén.

Anselm Kiefer több munkájában is megjeleníti az erdőt több évszakban is. Ez a ciklikus körforgás nálam is megjelenik főleg a színhasználatban. Ezzel is hangsúlyt szerettem volna fektetni a természet és az évszakok szépségére, hogy a fáknak minden évszak fontos lenne, de a klímaváltozás miatt ez a körforgás eltűnőben van.

A színek kavalkádja és az evidensnek tűnő színhasználat részleges elvetése az, ami miatt párhuzamba tudom hozni Cseke Szilárd alkotásait a festményeimmel. Át kellett állítanom az agyamat arra, hogy attól, hogy valami barna elméletben, a valóságban még lehet benne akár lila kék vagy zöld is. A sematikus gondolkodás elvetése után bátrabban használtam nemcsak a színeket, de a csorgatást is.

A mű megvalósítása magával a függőleges festéksávok lecsorgatásával indult. Ez a technika a sorozat minden elemén megjelenik több színben és formában is.

Témájukat tekintve az alkotások a tájképfestészetbe tartoznak, habár a megjelenített fák eléggé absztrahálva vannak és csupán egy vagy két fa fedezhető csak fel rajtuk.

Nagyrészt csorgatásos technikát alkalmaztam mindegyik műnél, illetve néhol sok vízzel úsztattam a festéket a vásznon, de több eszköz használatával értem el a különböző hatású felületeket. Az akril festéket nagymértékben hígítottam vízzel és ezt ecsettel csorgattam, de csorgattam műanyag flakonból is szappannal habosított festéket, illetve használtam akriltintát és pipettát is.

Maga az alkotási folyamat viszonylag gyorsan zajlott, de az egyes fázisok között hosszú szüneteket tartottam és csak bámultam a vásznat a következő lépésen gondolkodva. Egyszerre mindig két képet fejlesztettem, hogy ne fessek túl egyiket se és ne mélyüljek el annyira, hogy már ne tudjam objektíven megítélni a képet.

Különleges megoldásként tekintek a különféle műanyagflakonokra, amelyeket a csorgatáshoz használtam fel. Hajpakolásos flakonokat hasznosítottam újra, mivel hegyes kupakjukkal egyszerűbben lehetett vékony vonalakat létrehozni. Ezek mellett még a csöpögtetéshez pipettát is használtam. Magát a csorgó híg festéket pedig a vászon folyamatos döntésével és forgatásával

irányítottam. Egy-egy réteg között megvártam, hogy megszáradjon az előző, majd a vásznat másik sarkára állítva folytattam a különböző színek csorgatását.

Mindegyik festménynek kicsit más a hangulata és a háttér megfogalmazása, illetve a színek használatában van ugyan átfedés, de azok az évszakhoz tartoznak.

Az őszi háttérét úgy hoztam létre, hogy nagy festékfoltokat tettem a vászonra, amin még csak a fatörzsek vázlata volt fenn. Majd egy nagy, vizes falfestő ecsettel szétúsztattam a foltokat és a még vizesen felállítottam a vásznat az aljára, hogy a festék kicsit megfolyjon lefelé.

A tavasz háttérének meghagytam a vászon fehérjét, mert úgy gondoltam, hogy így az élénk csorgatások sokkal jobban kiemelkednek a kép síkjából. Egy plusz háttérszín csak elnyomná a csorgatásokból létrejött hálószerű rendszert. Ezt a rendszert úgy hoztam létre, hogy mind a fából, mind pedig a festmény aljából indítottam csorgásokat. A festményt szinte végig fejtetőn festettem hol az egyik, hol a másik sarkára döntve ezzel létrehozva a szinte már párhuzamos csorgásokat.

A tél háttérét először kissé halvány és homogén hidegkék, fehér színátmenetesre festettem a télre és a jégre reflektálva. Aztán hogy megtörjem az egyhangúságot egy gyűrött nejlonzacskót először sötétebb kék festékbe, majd a vászonra nyomkodtam több rétegben, de csak foltokban. Erre az előre megszáritott alapra folytattam rá a két törzset késsel és egy hideg valóértékű lilával. Az erősebb folytatások és a fa erezetének felfestését csak később készítettem el, amihez egy komplementer színt választottam, hogy a képen a többihez hasonlóan vibráljanak a színek. A festmények alapozott vászonra készültek akrilfesték és falfesték felhasználásával. A felfeszített képek mérete pedig 95x137 cm.

A természethez való hozzáállást és kapcsolódást szeretném megváltoztatni, vagy legalább javítani. Szeretném elérni, hogy egy körültekintőbb és nyitottabb látásmódja legyen az embereknek a fák és a saját környezetük felé. Fontos lenne, hogy észrevegyük az apró olykor jelentéktelennek tűnő csodákat is. Fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy a természetet nem befolyásolhatjuk a végtelenségig és inkább szimbiózisba kell kerülni vele ahelyett, hogy csak kiszippolyozzuk és amit nem tudunk korlátozni vagy hasznosítani azt meg eltiporjuk.

A projektet továbbra is szeretném folytatni és elmélyíteni a gyümölcsfa oltások és forradási hegek irányába. Fotógyűjtéssel is folyamatosan foglalkozom a témával. Munkáimmal igyekszem az engem körülvevő növények benyomásaira reflektálni. Használni az engem körülvevő fákat és növényeket.

Igyekszem abból a szellemi tudásból és tapasztalásokból meríteni, amit a szőlőmunkák és a gyümölcsös körüli teendőkből megtanultam. A sorozatban próbálom átadni azt

természetközelséget, amelyben én élek, felnőttem és a mai napig a közélről tapasztalom ezt a körforgást a mezőgazdasági munkákon keresztül.